

Bryssel den 24 februari 2020
(OR. en, fr)

Interinstitutionellt ärende:
2017/0332(COD)

6060/20
ADD 1 REV 1

ENV 78
SAN 48
CONSOM 25
CODEC 109

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper)/rådet
Föreg. dok. nr:	5813/20
Komm. dok. nr:	5846/18 - COM(2017) 753 final + ADD 1
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning) <ul style="list-style-type: none">– Politisk överenskommelse– Uttalanden

**Uttalande från Cypern, Tjeckien, Danmark, Frankrike, Tyskland, Ungern,
Malta, Nederländerna och Polen**

– Skäl 40

De ovannämnda medlemsstaterna stöder antagandet av dricksvattendirektivet, som inte bara kommer att säkerställa höga säkerhetsstandarder för dricksvatten för våra medborgare utan också indirekt göra den inre marknaden mer välfungerande.

Vi anser dock att det är fullständigt olämpligt att ha med en allmän formulering om att kommissionen vidtar åtgärder som avser möjligheterna till rättslig prövning i medlemsstaterna i motiveringen i en rättsakt som handlar om dricksvatten. Detta förändrar inte det aktuella rättsliga läget när det gäller möjligheterna till rättslig prövning och ger inte heller kommissionen ytterligare befogenheter att vidta rättsliga åtgärder i sådana ärenden.

Medlemsstaterna är självständiga avtalsslutande parter i Århuskonventionen och frågan om konventionens efterlevnad är något vi tar på stort allvar. Medlemsstaternas efterlevnad av Århuskonventionen hanteras bäst i enlighet med subsidiaritetsprincipen, det vill säga på medlemsstatsnivå. Den verkliga utmaning som man alltjämt behöver tar itu med är dock unionens egen efterlevnad av Århuskonventionen enligt rådets beslut (EU) 2018/881 och slutsatserna från Århuskonventionens efterlevnadskommitté i ärende ACCC/C/2008/32. Trots att den studie rådet begärde har slutförts och att kommissionen i sitt meddelande *Den europeiska gröna given* av den 11 december 2019 angav att den skulle ”överväga att se över Århuskonventionen” (förordning 1367/2006), noterar vi att något sådant förslag inte har omnämnts i kommissionens arbetsprogram för 2020.

Även om vi är beredda att stödja antagandet av detta direktiv mot bakgrund av de mer övergripande fördelarna det kommer att föra med sig kommer vi dock att övervaka att någon sådan formulering om möjligheterna till rättslig prövning i medlemsstaterna inte införs i framtida rättsakter på miljöområdet.

Uttalande från Luxemburg

I en anda präglad av kompromissvilja kan Luxemburg godta överenskommelsen om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om kvaliteten på dricksvatten (omarbetning) som också är en positiv uppföljning av initiativet ”Right2Water”.

Luxemburg beklagar dock den inte särskilt ambitiösa lösning som valts när det gäller metaboliter av bekämpningsmedel och beklagar att konsekvenserna av tillämpningen av bestämmelserna om material i kontakt med dricksvatten, i avsaknad av en detaljerad konsekvensstudie, inte har analyserats tillräckligt vad beträffar bördorna och kostnaderna för de berörda aktörerna.

Uttalande från Nederländerna

– Artiklarna 1 och 16

Nederländerna stöder helhjärtat betydelsen av tillgång till dricksvatten och välkomnade initiativet ”Right2Water”. Nederländerna tillämpar en robust praxis och har en robust rättslig ram om tillgången till och leveransen av dricksvatten av god kvalitet på nationell nivå. Nederländerna anser dock fortfarande att dricksvattendirektivet, som är inriktat på kvaliteten på dricksvatten, inte är ett lämpligt instrument för att komma tillrätta med problemet med att förbättra tillgången till dricksvatten inom EU. Nederländerna ställer sig frågande till en utvidgning av detta direktivs tillämpningsområde på ett sätt som riskerar att inkräkta på medlemsstaternas ansvar, särskilt vissa åtgärders obligatoriska och specifika art. Nederländerna stöder antagandet av direktivet mot bakgrund av de uppenbara och mer övergripande fördelar det kommer att innebära för kvaliteten på dricksvatten och eftersom vi anser att vårt dricksvattensystem uppfyller kraven i artikel 16 men vi vill framhålla att frågan om hur tillgången till dricksvatten ska lösas är medlemsstaternas ansvar.

Uttalande från kommissionen om delegerade akter

Kommissionen beklagar medlagstiftarnas beslut att begränsa dess befogenheter att ändra bilagorna i det reviderade dricksvattendirektivet till att endast omfatta bilaga III trots att kommissionen i sitt ursprungliga förslag hade efterlyst en befogenhet att ändra bilagorna I–IV.

Kommissionen beklagar särskilt att medlagstiftarna inte kom överens om en befogenhet att ändra bilaga II, vilket är särskilt nödvändigt mot bakgrund av behovet att uppdatera kontrollkraven i bilaga II med anledning av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

Uttalande från kommissionen om förfarandet för antagande av genomförandeakter

Kommissionen betonar att det strider mot både ordalydelsen och andemeningen i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket b utan vederbörlig motivering. För att denna bestämmelse ska användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen får anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4 kan det inte anses ingå i lagstiftarens utrymme för skönsmässig bedömning, utan måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.
